

være i kommunerne, at sætte sig ud over sine egne umiddelbare lokale interesser. Der kan man jo godt se eksempler på udspil fra kommuner, der tyder på, at det kan være svært for kommunerne i planlægningsmæssig sammenhæng at tage de mere sammenhængende regionale hensyn.

Nu kommer jeg fra Nordjylland, og jeg vil sige, at når jeg ser på, hvad kommunerne har af fantasifulde og kreative ideer til, hvor der kunne ligge sommerhuse, må jeg sige, at jeg i den sammenhæng er glad for, at det er miljøministeren, der har det afgørende ord, selv om man selvfølgelig kan frygte, at hr. Jørn Dohrmann og andre kan få for stor indflydelse på det sidste ord.

Man kan sige, at staten med både dette og andre lovforslag på miljøområdet får en slags overdommerrolle. Det er selvfølgelig godt nok, hvis man er bekymret for, at kommunerne vil komme til at se lidt for snævert på tingene ud fra et ønske om givetvis, det må man i hvert fald gå ud fra, at varetage de lokale borgeres interesser. Jeg tror dog, at det bliver lidt tungt med den demokratiske dialog.

Jeg tror faktisk også, at det bliver lidt tungt med en dialog med et regionsråd, der skal lave såkaldte udviklingsplaner, for hvis man skal i dialog med en part, som på en række områder hverken har økonomi eller ekspertise til at spille pingpong, hvor interessant er det så? Finder man så ikke nogle andre at indgå den her dialog med?

Vi er i Enhedslisten stærkt bekymrede over det tomrum, som opstår mellem de statslige interesser og den regionale udvikling, som ministerens planer formodes at afspejle, og kommuneplanerne. Samlingskraften på det regionale niveau vil faktisk, ikke mindst når regionerne ændres fra amter til langt større regioner, kræve en lang række tiltag, som ikke synes at blive gjort med det her lovforslag.

Regionerne skal lave nogle regionale udviklingsplaner, og de har efter min opfattelse en mærkværdig status. De kommunale planer må ikke stride mod de regionale udviklingsplaner, men kommunerne er på den anden side heller ikke forpligtet til at støtte dem. Man kunne næsten sige, at som lovforslaget er formuleret, kan planerne kun betragtes som vejledende. Man må ikke udtale sig præcist om konkrete lokaliteter, og regionernes ressourcer til at lave et fornuftigt plangrundlag er yderst begrænsede, fordi specialisterne i natur- og miljøbeskyttelse, i vej- og

trafikstruktur og på en lang række andre områder ikke længere findes på regionalt niveau.

Herudover skal de regionale udviklingsplaner baseres på en række andre planer, bl.a. erhvervsudviklingsplaner, som er lavet i såkaldte vækstfora. Den diskussion ligger ganske vist i et helt andet regi i forbindelse med et andet lovforslag, men jeg synes alligevel, at det er værd at understrege, at det er lidt bemærkelsesværdigt, at personerne i disse fora, altså vækstforaene, som skal bestå af udpegede og ikke af valgte personer, i en vis udstrækning faktisk får større magt og indflydelse på planlægning end de politisk valgte medlemmer af regionsrådet. Det synes jeg sådan set er en lille smule bemærkelsesværdigt.

Ved førstebehandling var der faktisk en rimelig grundig diskussion af VVM-undersøgelserne, som bliver udlagt til kommunerne. Jeg vil fastholde, at det er et grundlæggende problem, at der vil være masser af miljøproblemer, som ikke kommer til VVM-undersøgelse, fordi problemerne ligger eller kommer til udtryk i en anden kommune og skal løses der. Derfor er det et problem, at man ikke skal, men kun *kan* inddrage regionale hensyn, når VVM-undersøgelsen skal placeres.

Alt i alt må jeg sige, at det her lovforslag repræsenterer det stik modsatte af det, vi har brug for. Der er tale om et omfattende tilbageskridt i forhold til mulighederne for at sikre en fornuftig planlægning i Danmark – en fornuftig planlægning, der også tager hensyn til miljøet, så derfor vil Enhedslisten, idet jeg i modsætning til hr. Steen Gade ikke er ret optimistisk med hensyn til ændringsforslagernes skæbne, nok ende med at stemme nej til det her forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 19.40

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 47 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 47 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 46 stemte for, 58 imod.